

Dzień narodzenia Pańskiego

Prawie wszyscy biblijni egzegeci – w tym także i przywódcy religijni – są zgodni, że 25 grudnia nie jest rzeczywistym dniem narodzin Chrystusa. Nie podają oni jednak żadnego rozwiązania, pozwalającego ustalić dokładną bądź też przybliżoną datę Pańskiego narodzenia. Jak dotąd nie otrzymaliśmy również żadnej w tym względzie wskazówki od historyków ani też od archeologów. Jedynie Biblia podaje nam pewne dowody odnośnie tego przedmiotu. Badając ją z pewną miarą cierpliwości możemy poznać dokładnie miesiąc, jeżeli już nie dzień narodzin Zbawiciela świata.

Poniżej podajemy nazwy miesięcy w ich oryginalnym, hebrajskim brzmieniu, a także ich polskie odpowiedniki oraz teksty biblijne, w których jest o nich mowa:

Kwiecień	Abib albo Nisan	2 Mojż. 13:4
Maj	Zif	1 Król. 6:1,37
Czerwiec	Siwan	Est. 8:9
Lipiec	Thammuz	Zachar. 8:19
Sierpień	Ab	Ezdr. 7:9
Wrzesień	Elul	Neh. 6:15
Październik	Ethanim albo Tiszri	1 Król. 8:2
Listopad	Bul	1 Król. 6:38
Grudzień	Kislew	Neh. 1:1
Styczeń	Tebeth	Est. 2:16
Luty	Shebath	Zach. 1:7
Marzec	Adar	Est. 3:7

DOWÓD PIERWSZY

Z zapisu Ewangelii wg św. Łukasza 1:26 wynika, że Jan Chrzciciel był o sześć miesięcy starszy od naszego Pana. Elżbieta była bowiem w szóstym miesiącu ciąży, gdy Maria została w cudowny sposób poinformowana o tym, że porodzi Jezusa. Aby zatem uzyskać ścisłą informację o dacie Pańskich narodzin, należy ustalić, w którym miesiącu prorok Zachariasz został powiadomiony o narodzeniu Jana.

Z zapisów biblijnych jest nam wiadomo, iż Zachariasz pełnił służbę w świątyni Bożej. Pochodził on z rodziny Abijasowej (Łuk. 1:5), jednej z dwudziestu czterech rodzin, które zostały naznaczone przez Dawida do służby świątynnej (1 Kron. 24:7-18). Jak wynika z podanych wersetów, rodzina Abijasza była ósmą z kolei w ustanowionym przez los porządku. Każdy kapłan wykonywał swe religijne usługi przez okres 15 dni w ciągu roku. Zmiana Zachariaszowa przypadała więc w drugiej połowie miesiąca czwartego, który po hebrajsku nazywał się Thammuz, a po polsku lipiec. Podczas tych właśnie piętnastu dni Anioł powiadomił Zachariasza, że będzie miał syna.

Z tego, co powyżej powiedziano, wynikałoby, że Elżbieta poczęła Jana na początku sierpnia, kiedy to Zachariasz po zakończeniu swej służby powrócił do domu. Jan Chrzciciel narodził się więc na początku maja następnego roku.

Gdy Elżbieta była już w szóstym miesiącu ciąży – a więc w styczniu – u Marii pojawił się anioł Gabriel z Boskim poselstwem, że porodzi ona Jezusa. Wynika więc z tego, że Maria poczęła naszego Pana w styczniu, a porodziła Go z początkiem października.

DOWÓD DRUGI

W Księdze Daniela 9:24-27 mamy zapisane proroctwo dotyczące 70 tygodni. Na podstawie 4 Mojż. 14:34 oraz Ezech. 4:5-6 upewnieni jesteśmy, że każdy dzień proroczy należy liczyć jako jeden rok. Wspomniane proroctwo informuje nas, że od czasu wydania prawa o odnowieniu i odbudowaniu Jeruzalemu narodowi izraelskiemu było dane 70 tygodni (tj. 490 lat). Przy końcu 69 tygodnia Mesjasz miał być pomazany, zaś w połowie ostatniego tygodnia (tj. 70-tego) zabity, czyniąc tym samym koniec ofierze śnieďnej i palonej.

Prawo, o którym jest mowa w proroctwie (o odbudowie murów jerozolimskich – przyp. tłum.) wydał Nehemiaszowi, jeńcowi babilońskiemu, król perski Artakserkses (Neh. 2:1-8). Z zapisów historycznych wiemy z kolei, że wydarzenie to miało miejsce w 454 roku przed Chrystusem. Licząc więc zatem od tej daty 69 tygodni (tj. 483 lata), dochodzimy do roku 29. naszej ery, w którym to Chrystus – dzięki Swemu poświęceniu – stał się Pomazańcem Pańskim, Mesjaszem. Wiemy również, że w czasie swego chrztu w rzece Jordan nasz Pan miał 29 lat.

W środku 70-tego tygodnia, czyli w trzy i pół roku po swym chrzcie, Jezus został ukrzyżowany. Wszyscy biblijni egzegeci są zgodni co do faktu, że nasz Pan miał wówczas 33 i pół roku. Cofając się więc wstecz o 33 i pół roku od kwietnia 33 r. n.e., dochodzimy do października drugiego roku przed Chrystusem – jako właściwej daty narodzin Jezusa.

DOWÓD TRZECI

Z zapisów ewangelicznych jesteśmy powiadomieni, że w czasie narodzenia Pana Jezusa pasterze przebywali jeszcze w polu wraz ze swymi stadami, i tam też zostali powiadomieni przez Aniołów o tym, że narodził się Mesjasz. Miesiąc grudzień w Palestynie jest miesiącem zimowym; jest to czas deszczów i burz. Pasterze nie mogliby więc w tym czasie przebywać jeszcze w polu –

natomiast w początku października, który jest końcem sezonu letniego, byłoby to możliwe.

R-
„Straż”

Przedruk, Journal de Sion – rok 1972 nr 6